

PARAZYT (3) *sb m*

-li- (2), -zy- (1).

Oba a jasne.

sg N parazyt (1). ◇ pl N parazytowie (1). ◇ A parazyty (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Ten, kto żyje cudzym kosztem, schlebia komuś dla własnej korzyści, pasożyt, darmozjad [parasitus – pas(s)orzyt, pochlebca Mącz 277a, Calep; pasorzyt, pasobrzuch, darmojad, chlebojedźca czyj – parasitus Cn] (3) : Lycurgus Práwotworcá/ dał práwá furowe Ná ludzi próznuiące; ná páchołki owe Co z áwłze chcą ímáczno ieść/ vbiorem íię zdobić/ Roskofzámí íię báwić/ nigdy nic nie robić. Bo tákie páráfity: z odpufzczeniem łgarze: Nie więźieniem/ nie chłoftą/ ale gárdłem karze *KlonWor* 44, 56.*

*W połączeniu szeregowym (1): żeby przed Hetmánem/ Rotmíftrzem/ żołnierzem/ którzy oyczyźnie krwią drogą fłużą/ práktykáńci y pochlebcy/ ták Seymowi íáko y infzy/ więc párázytowie/ y íęzykiem tylko *ad placitum* fłużący ludzie/ promowowáni y vbogacáni nie byli. *VotSzl* C2.*

Synonimy: chlebojedźca, darmochleb, darmojad, łuszczýbochenek, pasirzyt, pasorzyt, passobrzuch, próznochleb.

ZCh